

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

V Bruseli 26. januára 2010
(OR. en)

2009/0056(COD)

PE-CONS 3683/09

CODIF 135
AUDIO 52
TELECOM 243
CONSOM 215
PI 120
CODEC 1300

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)
(kodifikované znenie)

SMERNICA
EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY .../.../EÚ

z ...

**o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom,
iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch
týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb
(smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)
(kodifikované znenie)**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom¹,

¹ Pozícia Európskeho parlamentu z 20. októbra 2009 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)¹ bola viackrát podstatným spôsobom zmenená a doplnená². V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa mala táto smernica kodifikovať.
- (2) Audiovizuálne mediálne služby poskytované cez hranice prostredníctvom rôznych technológií sú jedným zo spôsobov na vykonanie cieľov Únie. Určité opatrenia sú potrebné na povolenie a zabezpečenie prenosu z národných trhov do spoločného trhu produkcie programov a distribúcie a na zaručenie podmienok spravodlivej hospodárskej súťaže bez toho, aby bola dotknutá úloha verejného záujmu, ktorú majú spĺňať audiovizuálne mediálne služby.

¹ Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23. Pôvodný názov aktu bol „Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania“.

² Pozri prílohu I časť A.

- (3) Rada Európy prijala Európsky dohovor o cezhraničnej televízii.
- (4) V oblasti nových technológií prenosu audiovizuálnych mediálnych služieb by úprava regulačného rámca , týkajúca sa vykonávania činností televízneho vysielania mala zohľadniť vplyv štrukturálnych zmien, rozširovania informačných a komunikačných technológií („IKT“) a technologického rozvoja na obchodné modely, najmä na financovanie komerčného vysielania, a ktorý by mal zabezpečiť optimálne podmienky konkurencieschopnosti a právnej istoty pre európske informačné technológie, mediálny priemysel a služby, ako aj rešpektovanie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti.
- (5) Audiovizuálne mediálne služby sú rovnako kultúrnymi, ako aj hospodárskymi službami. Ich narastajúci význam pre spoločnosť, demokraciu – najmä prostredníctvom zabezpečenia slobody informácií, rozmanitosti názorov a plurality médií – vzdelávanie a kultúru odôvodňuje uplatňovanie osobitných pravidiel na tieto služby.

- (6) Článok 167 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyžaduje, aby Únia pri svojich činnostiach podľa iných ustanovení uvedenej zmluvy zohľadňovalo kultúrne aspekty, najmä s cieľom rešpektovať a podporovať rozmanitosť svojich kultúr.
- (7) Vo svojich uzneseniach z 1. decembra 2005¹ a 4. apríla 2006² o kole rokovaní v Dohe a o ministerských konferenciách WTO Európsky parlament vyzval na to, aby sa základné služby verejnosti, ako napríklad audiovizuálne služby, vyčlenili z liberalizácie v rámci rokovaní o Všeobecnej dohode o obchode so službami (GATS). Európsky parlament vo svojom uznesení z 27. apríla 2006³ podporil Dohovor Unesco o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov, v ktorom sa okrem iného uvádza, že „kultúrne aktivity, tovary a služby, ktoré sú nositeľmi identít, hodnôt a zmyslu, majú dvojakú povahu, ekonomickú a kultúrnu, a nemalo by sa teda s nimi zaobchádzať, akoby mali len obchodnú hodnotu“. V rozhodnutí Rady 2006/515/ES z 18. mája 2006 o uzavretí Dohovoru o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov⁴ sa v mene Spoločenstva schválil dohovor Unesco. Dohovor nadobudol platnosť 18. marca 2007. Táto smernica rešpektuje zásady uvedeného dohovoru.

¹ Ú. v. EÚ C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

² Ú. v. EÚ C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

³ Ú. v. EÚ C 296 E, 6.12.2006, s. 104.

⁴ Ú. v. EÚ L 201, 25.7.2006, s. 15.

- (8) Pre členské štáty je dôležité, aby sa zabezpečilo zabránenie akýchkoľvek činov, ktoré by sa mohli ukázať ako škodlivé pre voľný pohyb a obchod s televíznymi programami alebo ktoré by mohli podporovať tvorbu dominantných pozícií, ktoré by viedli k obmedzovaniu pluralizmu a slobody televíznych informácií a informačného sektora ako celku.
- (9) Táto smernica sa nedotýka existujúceho alebo budúceho zosúlad'ovania v Únii, najmä aby sa uspokojili povinné požiadavky, ktoré sa týkajú ochrany spotrebiteľov a spravodlivosti obchodných transakcií a hospodárskej súťaže.
- (10) Tradičné audiovizuálne mediálne služby, ako napríklad televízia, a nastupujúce audiovizuálne mediálne služby na požiadanie ponúkajú významné pracovné príležitosti v Únii, najmä v malých a stredných podnikoch, a podporujú hospodársky rast a investície. So zreteľom na dôležitosť rovnakých podmienok a skutočný európsky trh pre audiovizuálne mediálne služby by sa mali dodržiavať základné zásady vnútorného trhu, ako je napríklad zásada slobodnej hospodárskej súťaže a zásada rovnakého zaobchádzania, s cieľom zabezpečiť transparentnosť a predvídateľnosť trhov s audiovizuálnymi mediálnymi službami a nízke prekážky pre vstup.

- (11) Je potrebné zlepšiť právnu istotu s cieľom vyhnúť sa narušovaniu hospodárskej súťaže, pomôcť dobudovať vnútorný trh a uľahčiť vytvorenie jednotného informačného priestoru, aby sa uplatnil aspoň základný stupeň koordinovaných pravidiel na všetky audiovizuálne mediálne služby, tak na televízne vysielanie (napr. lineárne audiovizuálne mediálne služby), ako aj na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie (napr. nelineárne audiovizuálne mediálne služby).
- (12) Komisia 15. decembra 2003 prijala oznámenie o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti, v ktorom zdôrazňuje, že regulačná politika v tomto sektore musí teraz aj v budúcnosti zabezpečovať isté verejné záujmy, ako sú kultúrna rozmanitosť, právo na informácie, pluralita médií, ochrana maloletých a ochrana spotrebiteľov, a činnosti na zvýšenie povedomia verejnosti a mediálnej gramotnosti.
- (13) V rezolúcii Rady a zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa stretli 25. januára 1999 v Rade o verejnoprávnom vysielaní¹, sa potvrdzuje, že pri plnení poslania verejnoprávneho vysielania je aj naďalej potrebné využívať prínosy technického pokroku. Európsky audiovizuálny mediálny trh sa vyznačuje spolužitím súkromných a verejných poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb.

¹ Ú. v. ES C 30, 5.2.1999, s. 1.

- (14) Komisia prijala iniciatívu „i2010: Európska informačná spoločnosť“, aby podporila rast a pracovné miesta v informačnej spoločnosti a mediálnom priemysle. Ide o komplexnú stratégiu navrhnutú s cieľom povzbudiť produkciu európskeho obsahu, rozvoj digitálnej ekonomie a preberanie IKT v kontexte konvergencie služieb informačnej spoločnosti a mediálnych služieb, sietí a zariadení modernizáciou a využitím všetkých nástrojov politiky EÚ: regulačných nástrojov, výskumu a partnerstva s priemyslom. Komisia sa zaviazala vytvoriť konzistentný rámec vnútorného trhu pre služby informačnej spoločnosti a mediálne služby modernizáciou právneho rámca pre audiovizuálne služby. Cieľ iniciatívy i2010 sa v zásade dosiahne tak, že sa príslušným odvetviam umožní rásť len s takou reguláciou, ktorá je potrebná, a zároveň sa malým začínajúcim podnikom, ktoré sú tvorcami pracovných príležitostí a bohatstva budúcnosti, umožní prosperovať, zavádzať inovácie a vytvárať zamestnanosť na voľnom trhu.

- (15) Európsky parlament prijal 4. septembra 2003¹, 22. apríla 2004² a 6. septembra 2005³ uznesenia, ktoré v zásade podporujú všeobecný prístup základných pravidiel pre všetky audiovizuálne mediálne služby a ďalších pravidiel pre televízne vysielanie.
- (16) Táto smernica zlepšuje dodržiavanie základných práv a v plnej miere uplatňuje zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie⁴, najmä jej článkom 11. V tomto ohľade by táto smernica nemala žiadnym spôsobom brániť členským štátom uplatňovať ich ústavné predpisy súvisiace so slobodou tlače a slobodou prejavu v médiách.

¹ Uznesenie Európskeho parlamentu o televízii bez hraníc (Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2004, s. 453).

² Uznesenie Európskeho parlamentu o rizikách porušovania slobody prejavu a informácií v EÚ, a najmä v Taliansku (článok 11 ods. 2 Charty základných práv) (Ú. v. EÚ C 104 E, 30.4.2004, s. 1026).

³ Uznesenie Európskeho parlamentu o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice 89/552/EHS („Televízia bez hraníc“), zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES na obdobie rokov 2001 – 2002 (Ú. v. EÚ C 193 E, 17.8.2006, s. 117).

⁴ Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (17) Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosti členských štátov vyplývajúce z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov a pravidiel služieb informačnej spoločnosti¹. Návrh vnútroštátnych opatrení, ktoré sa vzťahujú na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie a ktoré sú prísnejšie alebo podrobnejšie ako opatrenia požadované len na účely transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch, týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania², by preto podliehal procedurálnym povinnostiam ustanoveným v článku 8 smernice 98/34/ES.
- (18) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica)³ sa v zmysle jej článku 1 ods. 3 nedotýka opatrení prijatých na úrovni Únie alebo vnútroštátnych opatrení na účely dosiahnutia cieľov všeobecného záujmu, najmä vo vzťahu k regulácii obsahu a audiovizuálnej politike.

¹ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

² Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, p. 27.

³ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (19) Táto smernica nemá vplyv na zodpovednosť členských štátov a ich orgánov, pokiaľ ide o organizáciu — vrátane systému udeľovania licencií, administratívneho oprávnenia alebo zdanenia — financovanie a obsah programov. Preto zostanú nedotknuté nezávislosť kultúrneho rozvoja v členských štátoch a zachovanie kultúrnej rozdielnosti v Únii.
- (20) V žiadnom ustanovení tejto smernice by sa od členských štátov nemalo vyžadovať a ani by sa nemali povzbudzovať, aby zavádzali nový systém vydávania licencií alebo administratívneho oprávňovania pre akýkoľvek typ audiovizuálnej mediálnej služby.

- (21) Na účely tejto smernice by definícia audiovizuálnych mediálnych služieb mala zahŕňať iba audiovizuálne mediálne služby, či už televízne vysielanie, alebo audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, ktoré sú masmediálne, t. j. určené na prijímanie, a ktoré by mohli ovplyvňovať významnú časť širokej verejnosti. Jej rozsah by sa mal obmedziť na služby, ako ich definuje Zmluva o fungovaní Európskej únie, a preto by sa mal vzťahovať na všetky formy hospodárskych činností vrátane výkonov verejnej služby, ale nemal by sa vzťahovať na činnosti, ktoré sú pôvodne nehospodárske a ktoré nekonkurujú televíznemu vysielaniu, ako napr. súkromné internetové stránky a služby pozostávajúce z poskytovania a šírenia audiovizuálneho obsahu vyrobeného užívateľmi na účely spoločného používania a výmeny v rámci záujmových spoločenstiev.

- (22) Na účely tejto smernice by definícia audiovizuálnych mediálnych služieb mala zahŕňať masovokomunikačné prostriedky v ich funkcii informovať, zabávať a vzdelávať širokú verejnosť a mala by zahŕňať audiovizuálny komerčný oznam, ale nemala by zahŕňať žiadnu formu súkromnej korešpondencie, napríklad e-maily odosielané obmedzenému počtu adresátov. Táto definícia by sa nemala vzťahovať ani na všetky služby, ktorých hlavný účel nie je poskytovanie programov, čiže také, kde audiovizuálny obsah je len vedľajším doplnkom služby, a nie jej hlavným účelom. Príkladmi sú internetové stránky, ktoré obsahujú audiovizuálne prvky slúžiace len na doplnenie; sú to napríklad animované grafické prvky, krátke reklamné spoty alebo informácie týkajúce sa nejakého produktu či neaudiovizuálnej služby. Z týchto dôvodov by mali byť z rozsahu tejto smernice vylúčené hazardné hry s vkladmi predstavujúcimi peňažnú sumu vrátane lotérií, stávkov a iných foriem stávkových služieb, ako aj hry online a vyhľadávacie systémy, nie však vysielania venované stávkovým alebo hazardným hrám.

- (23) Na účely tejto smernice by sa pojem „audiovizuálny“ mal vzťahovať na pohybujúce sa obrazy so zvukom alebo bez zvuku, takže zahŕňa nemé filmy, ale nevzťahuje sa na zvukové prenosy alebo rozhlasové služby. Zatiaľ čo hlavným účelom audiovizuálnej mediálnej služby je poskytovanie programov, definícia takejto služby by mala zahŕňať aj textový obsah, ktorý takéto programy sprevádza, ako napríklad titulkovanie alebo elektronické prehľady programov. Samostatné služby textového obsahu by nemali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, čo by nemalo ovplyvňovať možnosť členských štátov regulovať ich na vnútroštátnej úrovni v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie.
- (24) Pre audiovizuálne mediálne služby na požiadanie je charakteristické, že sa „podobajú televízii“, t. j., že sa uchádzajú o tých istých divákov ako televízne vysielanie, a povaha a spôsob prístupu k týmto službám vedú užívateľa odôvodnene k očakávaniu regulačnej ochrany v rámci rozsahu pôsobnosti tejto smernice. V tomto zmysle by sa pojem program mal vykladať dynamicky a mal by zohľadňovať vývoj v oblasti televízneho vysielania, aby sa predišlo rozdielom v súvislosti s voľným pohybom a hospodárskou súťažou.

- (25) Pre definíciu úlohy poskytovateľa mediálnych služieb, a tým aj pre definíciu audiovizuálnych mediálnych služieb je najpodstatnejší pojem redakčnej zodpovednosti. Aspekty definície redakčnej zodpovednosti, konkrétne pojem „účinná kontrola“, môžu členské štáty pri prijímaní opatrení na účely vykonávania tejto smernice ďalej spresniť. Touto smernicou by nemali byť dotknuté výnimky zo zodpovednosti ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode)¹.
- (26) Na účely tejto smernice by definícia poskytovateľa mediálnej služby nemala zahŕňať fyzické alebo právnické osoby, ktoré iba vysielajú programy, za ktoré nesú redakčnú zodpovednosť tretie strany.

¹ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (27) Televízne vysielanie v súčasnosti zahŕňa najmä analógovú a digitálnu televíziu, živé vysielanie cez Internet (live streaming), vysielanie cez Internet (webcasting) a video na požiadanie s obmedzenou účasťou používateľa na jeho ovládaní (near-video-on-demand), zatiaľ čo napríklad video na požiadanie je audiovizuálnou mediálnou službou na požiadanie. Vo všeobecnosti v prípade televízneho vysielania alebo televíznych programov, ktoré ten istý poskytovateľ mediálnych služieb ponúka aj ako audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, za splnenie požiadaviek tejto smernice by sa malo považovať splnenie požiadaviek vzťahujúcich sa na televízne vysielanie napr. lineárny prenos. Avšak v prípade, že sa paralelne ponúkajú rôzne druhy služieb, ktoré sú jednoznačne oddelenými službami, táto smernica by sa mala vzťahovať na každú z dotknutých služieb.
- (28) Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa nemal vzťahovať na elektronické verzie novín a časopisov.
- (29) Všetky charakteristiky audiovizuálnej mediálnej služby stanovené v jej definícii a vysvetlené v odôvodneniach 20 až 27 by mali byť splnené súčasne.

- (30) V kontexte televízneho vysielania by pojem simultánne sledovanie mal zahŕňať aj kvázi simultánne sledovanie kvôli rozdielom v krátkom časovom oneskorení medzi prenosom a prijatím vysielania spôsobeným technickými dôvodmi súvisiacimi s procesom prenosu.
- (31) Širšia definícia audiovizuálnych komerčných oznamov by sa mala zaviesť v tejto smernici, ktorá by však nemala zahŕňať verejnoprávne oznamy a výzvy na dobročinnosť vysielané bezplatne.
- (32) Pre účely tejto smernice by sa „európske diela“ mali definovať bez toho, aby boli dotknuté možnosti členských štátov, ktoré uvádzajú podrobnejšiu definíciu, pokiaľ ide o poskytovateľov mediálnych služieb podľa ich právomoci v súlade s právom Únie a pri zohľadnení cieľov tejto smernice.

- (33) Kľúčovým prvkom tejto smernice by mala zostať zásada krajiny pôvodu, keďže je nevyhnutná pre vytvorenie vnútorného trhu. Táto zásada by sa mala uplatňovať na všetky audiovizuálne mediálne služby, aby sa pre poskytovateľov mediálnych služieb zabezpečila právna istota ako potrebný základ nového obchodného modelu a nasadenia takýchto služieb. Je nevyhnutná aj na zabezpečenie slobodného toku informácií a audiovizuálnych programov na vnútornom trhu.
- (34) S cieľom podporovať silný, konkurencieschopný a integrovaný európsky audiovizuálny priemysel a posilniť pluralitu médií v Únii by sa na poskytovateľa audiovizuálnych mediálnych služieb mala vzťahovať právomoc iba jedného členského štátu a jednou zo základných zásad Únie by mala byť pluralita informácií.

- (35) Navrhlo sa ustanovenie radu praktických kritérií, aby sa dôkladným postupom určilo, že iba jeden členský štát má súdnu právomoc nad poskytovateľom mediálnych služieb v súvislosti s poskytovaním služieb, ktorých sa táto smernica týka. Napriek tomu, berúc do úvahy precedentné právo Súdneho dvora Európskej únie a s cieľom zabrániť prípadom, kde sa vyskytujú medzery v súdnictve, je vhodné odvolávať sa na kritérium zriadenia v zmysle článkov 49 až 55 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako na konečné kritérium určujúce súdnu právomoc členského štátu.
- (36) Požiadavka, aby členský štát, z ktorého vysielania pochádzajú, preveroval, či vysielania sú v súlade s vnútroštátnym právom, ako to koordinuje táto smernica, postačuje podľa práva Únie na zabezpečenie voľného pohybu vysielaní bez sekundárnej kontroly na takom istom základe v prijímajúcich členských štátoch. Členský štát však môže výnimočne a podľa osobitných podmienok dočasne zastaviť retransmisiu (opakovaný prenos) televíznych vysielaní.

- (37) Obmedzenia slobodného poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie by mali byť možné len v súlade s podmienkami a postupmi, ktoré kopírujú podmienky a postupy ustanovené v článku 3 ods. 4, 5 a 6 smernice 2000/31/ES.
- (38) Technologický rozvoj, najmä pokiaľ ide o digitálne satelitné programy, znamená, že vedľajšie kritériá by sa mali upraviť tak, aby sa zaistila vhodná regulácia a účinné vykonávanie a aby zainteresované strany získali skutočný vplyv na obsah audiovizuálnej mediálnej služby.

- (39) Keďže sa táto smernica týka služieb ponúkaných širokej verejnosti v Únii, mala by sa vzťahovať len na audiovizuálne mediálne služby, ktoré môže verejnosť priamo alebo nepriamo prijímať v jednom alebo viacerých členských štátoch pomocou štandardného vybavenia spotrebiteľa. Definícia „štandardného vybavenia spotrebiteľa“ by sa mala ponechať na príslušné vnútroštátne orgány.
- (40) Články 49 až 55 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ustanovujú základné právo na slobodu usadiť sa. Preto by poskytovatelia mediálnych služieb vo všeobecnosti mali mať možnosť slobodne si vybrať členský štát, v ktorom sa usadia. Súdny dvor tiež zdôraznil, že „zmluva nezakazuje podniku uplatňovať slobodu poskytovania služieb, ak neponúka služby v členskom štáte, v ktorom je usadený“¹.

¹ Vec C-56/96 VT4 Ltd proti Vlaamse Gemeenschap, Zb. rozh. 1997, I-3143, bod 22; vec C-212/97 Centros proti Erhvervs-og Selskabsstyrelsen, Zb. rozh. 1999, I-1459; pozri tiež vec C-11/95 Komisia proti Belgicku, Zb. rozh. 1996, I-4115, a vec C-14/96 Paul Denuit, Zb. rozh. 1997, I-2785.

(41) Členské štáty by však mali mať možnosť uplatniť podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou voči poskytovateľom audiovizuálnych mediálnych služieb, ktorí patria pod ich právomoc, a zároveň zabezpečiť, aby boli tieto pravidlá v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie. Pre prípady, keď vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje právomoc jedného členského štátu, poskytuje televízne vysielanie, ktoré celkom alebo z väčšej časti smeruje na územie iného členského štátu, by bola vhodným riešením, ktoré zohľadňuje obavy členských štátov bez toho, aby spochybnilo riadne uplatňovanie zásady krajiny pôvodu, požiadavka, aby členské štáty v prípade obchádzania pravidiel navzájom spolupracovali, kodifikácia judikatúry Súdneho dvora¹, spolu s účinnejším postupom. Pojem pravidlá v záujme širokej verejnosti sa v judikatúre Súdneho dvora vytvoril v súvislosti s článkami 43 a 49 Zmluvy o ES (teraz článkami 49 a 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) a zahŕňa okrem iného pravidlá ochrany spotrebiteľov, ochrany maloletých a kultúrnu politiku. Členský štát žiadajúci o spoluprácu by mal zabezpečiť, aby osobitné vnútroštátne pravidlá boli objektívne nevyhnutné, uplatňované nediskriminačným spôsobom a primerané.

¹ Vec C-212/97 Centros proti Erhvervs-og Selskabsstyrelsen, uvedená vyššie; vec 33/74 Van Binsbergen proti Bestuur van de Bedrijfsvereniging, Zb. rozh. 1974, 1299; vec C-23/93 TV 10 SA proti Commissariaat voor de Media, Zb. rozh. 1994, I-4795, bod 21.

- (42) Členský štát sa môže pri posudzovaní toho, či konkrétne vysielanie poskytovateľa mediálnej služby usadeného v inom členskom štáte celkom alebo z väčšej časti smeruje na jeho územie, odvolávať na ukazovatele, ako napríklad príjmy z televíznej reklamy a/alebo predplatného, hlavný jazyk služby alebo existenciu programov alebo komerčných oznamov zameraných konkrétne na verejnosť v členskom štáte, v ktorom sa prijímajú.
- (43) Podľa tejto smernice môžu členské štáty napriek uplatneniu zásady krajiny pôvodu prikróčiť k opatreniam obmedzujúcim slobodu pohybu televízneho vysielania, ale len za istých podmienok ustanovených v tejto smernici a pri dodržaní postupu ustanoveného v tejto smernici. Podľa Súdneho dvora je však akékoľvek obmedzenie slobody poskytovania služieb, ako napríklad výnimku z niektorej základnej zásady zmluvy, potrebné vykladať obmedzujúcim spôsobom¹.

¹ Vec Komisia proti Belgicku, C-355/98, Zb. rozh. 2000, I-1221, bod 28; vec Calfa, C-348/96, Zb. rozh. 1999, I-0011, bod 23.

- (44) Komisia vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade o lepšej regulácii pre rast a zamestnanosť v Európskej únii zdôraznila, že je potrebná dôkladná analýza vhodného regulačného prístupu, najmä na účely stanovenia, či je v prípade príslušného odvetvia a problému vhodnejšie uprednostniť právne predpisy, alebo či by sa malo uvažovať o iných možnostiach ako koregulácia alebo samoregulácia. Navyše skúsenosti ukázali, že pri poskytovaní vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov zohrávajú úlohu koregulačné aj samoregulačné nástroje vykonávané v súlade s rozličnými právnymi tradíciami členských štátov. Opatrenia zamerané na dosiahnutie cieľov verejného záujmu v odvetví nastupujúcich audiovizuálnych mediálnych služieb sú účinnejšie, ak sa prijímajú s aktívnou podporou samotných poskytovateľov služieb. Samoregulácia teda predstavuje druh dobrovoľnej iniciatívy, ktorá hospodárskym subjektom, sociálnym partnerom, mimovládny organizáciám alebo združeniam umožňuje navzájom a pre svoje potreby prispôsobiť spoločné usmernenia.

Členské štáty by v súlade so svojimi rozličnými právnymi tradíciami mali uznať úlohu, ktorú môže účinná samoregulácia zohrávať pri dopĺňaní existujúcich právnych a justičných a/alebo administratívnych mechanizmov a jej užitočný príspevok k dosahovaniu cieľov tejto smernice. Samoregulácia môže byť doplnkovou metódou vykonávania určitých ustanovení tejto smernice, nemala by však predstavovať náhradu povinností vnútroštátneho zákonodarcu. Koregulácia vo svojej minimálnej podobe predstavuje „právne prepojenie“ medzi samoreguláciou a vnútroštátnym zákonodarcom v súlade s právnymi tradíciami členských štátov. Koregulácia by mala umožniť, aby štát zasiahol v prípade, že sa neplnia jeho ciele. Bez toho, aby boli dotknuté formálne povinnosti členských štátov týkajúce sa transpozície, táto smernica nabáda na používanie koregulácie a samoregulácie. To by členské štáty nemalo zaväzovať, aby vytvorili koregulačné a/alebo samoregulačné režimy, a nemalo by narúšať alebo ohroziť súčasné koregulačné a/alebo samoregulačné iniciatívy, ktoré už v členských štátoch existujú a účinne fungujú.

- (45) Z dôvodu špecifickej povahy audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä ich vplyvu na spôsob, akým si ľudia vytvárajú názory, je nevyhnutné, aby používatelia presne vedeli, kto je za obsah týchto služieb zodpovedný. Je preto potrebné, aby členské štáty zabezpečili, aby mali užívatelia kedykoľvek jednoduchý a priamy prístup k informáciám o poskytovateľovi mediálnej služby. Je na každom členskom štáte, aby rozhodol o praktických podrobnostiach spôsobu dosiahnutia tohto cieľa bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek ďalšie príslušné ustanovenia práva Únie.
- (46) Právo osôb s postihnutím a starších osôb zapájať sa a začleňovať sa do spoločenského a kultúrneho života Únie je neoddeliteľne späté s poskytovaním prístupných audiovizuálnych mediálnych služieb. Prostriedky na dosiahnutie prístupu by mali zahŕňať, ale nemali by sa obmedzovať na posunkovú reč, titulkovanie, zvukové opisy a zrozumiteľné orientovanie sa v ponuke.

(47) „Mediálna gramotnosť“ predstavuje zručnosti, znalosti a pochopenia, ktoré spotrebiteľom umožnia využívať médiá účinne a bezpečne. Mediálne gramotné osoby majú možnosť vyberať si na základe informácií, pochopiť povahu obsahu a služieb a využívať celú škálu príležitostí, ktoré ponúkajú nové komunikačné technológie. Sú schopné lepšie chrániť seba a svoje rodiny pred škodlivým alebo urážlivým materiálom. Preto by sa mal podporovať rozvoj mediálnej gramotnosti vo všetkých sférach spoločnosti a pozorne sledovať jeho pokrok v tejto oblasti. Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady z 20. decembra 2006 o ochrane nepľnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie vo vzťahu ku konkurencieschopnosti európskeho priemyslu audiovizuálnych a online informačných služieb¹ už obsahuje súbor možných opatrení na podporu mediálnej gramotnosti, ako napríklad nepretržité vzdelávanie učiteľov a školiteľov, špecifickú odbornú prípravu pre oblasť internetu zameranú na deti od útleho veku vrátane hodín prístupných pre rodičov alebo organizovanie vnútroštátnych kampaní zameraných na občanov a zahŕňajúcich všetky komunikačné médiá s cieľom poskytovať informácie o zodpovednom využívaní internetu.

¹ Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 72.

- (48) Vysielatelia môžu získať výhradné práva na televízne vysielania pre udalosti veľkého záujmu verejnosti. Je však dôležité podporovať pluralizmus rozmanitosťou produkcie spravodajstva a programov v rámci celej Únie a dodržiavať zásady uznané v článku 11 Charty základných práv Európskej únie.
- (49) Je potrebné, aby členské štáty mohli podniknúť opatrenia na ochranu práva na informácie a na zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k televíznym vysielaniam národných alebo nenárodných udalostí, ktoré majú veľký význam pre spoločnosť, ako sú olympijské hry, svetový pohár vo futbale a majstrovstvo Európy vo futbale. Členské štáty si preto ponechajú právo na podniknutie opatrení, ktoré sú zlučiteľné s právnymi predpismi Únie, ktorých cieľom je usmerňovanie uplatňovania výlučných práv na vysielanie takýchto udalostí prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi pod ich súdnu právomoc.
- (50) Je nevyhnutné urobiť opatrenia v rámci štruktúry Únie, aby sa zabránilo novej právnej neistote a narušeniam trhu a aby sa zosúladiť voľný pohyb televíznych služieb s potrebou na zabránenie možnosti obchádzania vnútroštátnych opatrení chrániacich oprávnené všeobecné záujmy.

- (51) Je obzvlášť vhodné stanoviť ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na prevádzkovateľov vysielaní uplatňujúcich výlučné práva na vysielanie, ktoré mohli zakúpiť, pre udalosti, ktoré sú považované za veľmi významné pre spoločnosť v inom členskom štáte ako je ten, ktorý má súdnu právomoc nad televíznou organizáciou, a je nevyhnutné, s cieľom zabrániť špekulatívnym zakúpeniam práv, ktorých cieľom je obísť vnútroštátne opatrenia, aby sa uvedené ustanovenia uplatnili pre zmluvy, ktoré sa uzatvoria po uverejnení smernice 97/36/ES, a ktoré sa týkajú udalostí, ktoré sa uskutočnia po dátume uplatňovania a keďže v prípade obnovenia zmlúv uzatvorených pred uverejnením uvedenej smernice tieto sa považujú za nové zmluvy.
- (52) Udalosti veľkého významu pre spoločnosť majú na účely tejto smernice spĺňať určité kritériá, ako je napríklad výnimočnosť udalostí, ktoré sa tešia záujmu všeobecnej verejnosti v Únii alebo v danom členskom štáte, alebo vo významnej časti daného členského štátu a sú zorganizované vopred organizátorom udalosti, ktorý je oprávnený na predaj práv vzťahujúcich sa na uvedené udalosti.

- (53) Na účely tejto smernice „televízia bez hraníc“ znamená vysielanie programov, a to buď na verejnom, alebo komerčnom televíznom kanáli, ktoré sú dostupné verejnosti bezodplatne, okrem spôsobov financovania televíznych vysielaní, ktoré široko prevažujú v každom členskom štáte (ako sú licenčné poplatky a/alebo základný účastnícky poplatok pre káblovú televíznu sieť).
- (54) Členské štáty môžu voľne rozhodnúť o prijatí akýchkoľvek opatrení, ktoré pokladajú za vhodné v súvislosti s audiovizuálnymi mediálnymi službami, ktoré prichádzajú z tretích krajín, a ktoré nespĺňajú podmienky uvedené v článku 2, a to za predpokladu, že sú v súlade s právnymi predpismi Únie a medzinárodnými záväzkami Únie.

- (55) S cieľom zabezpečiť základnú slobodu prijímania informácií a postarať sa o úplnú a riadnu ochranu záujmov divákov v Únii mali by tí, ktorí uplatňujú výhradné práva na televízne vysielanie týkajúce sa udalosti veľkého záujmu verejnosti, uznať právo ostatných vysielateľov na zaradenie krátkych sekvencií do všeobecných spravodajských programov za spravodlivých, rozumných a nediskriminačných podmienok pri patričnom zohľadnení výhradných práv. Takéto podmienky by sa mali oznámiť s istým predstihom pred udalosťou veľkého záujmu verejnosti, aby ostatní mali dostatok času na uplatnenie takéhoto práva. Vysielateľ by mal mať možnosť vykonávať takéto právo prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý koná osobitne v jeho mene na individuálnom základe. Takéto krátke sekvencie by mohli použiť všetky televízne kanály vrátane špecializovaných športových televíznych kanálov na vysielanie v rámci celej EÚ, pričom takéto krátke sekvencie by nemali presiahnuť 90 sekúnd. Právo prístupu ku krátkym sekvenciám by sa malo uplatňovať cezhranične, len ak je to potrebné. Vysielateľ by sa preto mal najskôr usilovať o získanie prístupu od vysielateľa, ktorý je usadený v rovnakom členskom štáte a má výhradné práva na udalosť veľkého záujmu pre verejnosť.

Pojem všeobecne spravodajské programy by nemal zahŕňať súbor krátkych sekvencií, ktoré slúžia na zábavné účely. Zásada krajiny pôvodu by sa mala vzťahovať na prístup ku krátkym sekvenciám, ako aj na ich vysielanie. V cezhraničnom prípade to znamená, že jednotlivé zákony by sa uplatňovali postupne. Po prvé, v prípade prístupu ku krátkym sekvenciám by sa malo uplatňovať právo členského štátu, v ktorom je usadený vysielateľ poskytujúci pôvodný signál (t. j. poskytujúci prístup). Zvyčajne je to členský štát, v ktorom sa príslušná udalosť koná. Ak členský štát ustanovil rovnocenný systém prístupu k príslušnej udalosti, v každom prípade by sa malo uplatňovať právo tohto členského štátu. Po druhé, v prípade vysielania krátkych sekvencií by sa malo uplatňovať právo členského štátu, v ktorom je usadený vysielateľ vysielajúci krátke sekvencie.

- (56) Požiadavky tejto smernice týkajúce sa prístupu k udalostiam veľkého záujmu verejnosti na účely krátkého spravodajstva by sa nemali dotýkať smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti¹ a príslušných medzinárodných dohovorov v oblasti autorských a súvisiacich práv. Členské štáty by mali umožniť prístup k udalostiam veľkého záujmu pre verejnosť umožnením prístupu k signálu vysielateľa v zmysle tejto smernice. Môžu si však vybrať iné rovnocenné spôsoby v zmysle tejto smernice. Patrí medzi ne okrem iného umožnenie prístupu na miesto udalostí pred umožnením prístupu k signálu. Vysielateľom by sa nemalo brániť uzavrieť podrobnejšie zmluvy.
- (57) Malo by sa zabezpečiť, aby poskytovatelia mediálnych služieb mohli poskytovať živé televízne spravodajské programy na požiadanie po živom prenose bez toho, aby jednotlivý program prispôbovali (vynechaním krátkych sekvencií). Táto možnosť by mala byť obmedzená na poskytovanie identického televízneho programu na požiadanie tým istým poskytovateľom mediálnych služieb, takže sa nemôže použiť na vytvorenie nových obchodných modelov na požiadanie založených na krátkych sekvenciách.

¹ Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10.

- (58) Audiovizuálne mediálne služby na požiadanie sa od televízneho vysielania líšia, pokiaľ ide o možnosti výberu a ovládania, ktoré má používateľ, a z hľadiska svojho vplyvu na spoločnosť¹. To oprávňuje použitie miernejšej regulácie v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, ktoré by mali splňať len základné pravidlá ustanovené v tejto smernici.
- (59) Dostupnosť škodlivého obsahu v audiovizuálnych mediálnych službách znepokojuje zákonodarcov, mediálne odvetvie a rodičov. Možné budú aj nové výzvy, najmä v spojitosti s novými platformami a novými produktmi. Je preto potrebné, aby sa vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách vrátane audiovizuálnych komerčných oznamov zaviedli pravidlá na ochranu telesného, duševného a mravného vývoja maloletých a na ochranu ľudskej dôstojnosti.

¹ Vec C-89/04 Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media, Zb. rozh. 2005, I-4891.

- (60) Opatrenia prijaté na ochranu fyzického, duševného a morálneho vývoja maloletých a ľudskej dôstojnosti by sa mali starostlivo vyvážiť so základným právom na slobodu prejavu ustanoveným v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom týchto opatrení, ako napríklad využívanie osobných identifikačných čísiel (PIN kódy), systémov filtrovania alebo označovania, by teda malo zabezpečiť primeranú úroveň ochrany fyzického, duševného a morálneho vývoja maloletých a ľudskej dôstojnosti, najmä pokiaľ ide o audiovizuálne mediálne služby na požiadanie. Odporúčanie o ochrane maloletých a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie už uznáva dôležitosť systémov filtrovania a označovania a obsahuje niekoľko možných opatrení v prospech maloletých, ako napríklad systematické poskytovanie účinného, aktualizovateľného a jednoducho ovládateľného systému filtrovania užívateľom pri predplatení si prístupu od poskytovateľa prístupu alebo prístupu k službám osobitne určených deťom s automatickými systémami filtrovania.
- (61) Poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje právomoc členských štátov, by v každom prípade mali podliehať zákazu šírenia detskej pornografie v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia Rady 2004/68/SVV z 22. decembra 2003 o boji proti pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii¹.

¹ Ú. v. EÚ L 13, 20.1.2004, s. 44.

- (62) Žiadne z ustanovení tejto smernice, ktoré sa vzťahuje na ochranu fyzického, duševného a morálneho vývoja maloletých a ľudskej dôstojnosti, bezpodmienečne nevyžaduje, aby sa opatrenia na ochranu týchto záujmov uskutočňovali formou predbežného overenia audiovizuálnych mediálnych služieb zo strany verejných orgánov.
- (63) Je potrebná koordinácia, aby sa uľahčilo osobám a odvetviam, ktoré vyrábajú programy, aby mali kultúrny cieľ na venovanie sa svojim činnostiam a na ich výkon.
- (64) Minimálne požiadavky, pokiaľ ide o všetky verejné alebo súkromné televízne vysielania Únie pre európsku audiovizuálnu produkciu, sú prostriedkom na podporu produkcie, nezávislej produkcie a rozširovania vyššie uvedených odvetví a dopĺňajú iné nástroje, ktoré sa už navrhli, alebo sa navrhnú v prospech toho istého cieľa.

(65) Je preto potrebné, aby sa podporovali trhy dostatočnej veľkosti pre televíznu produkciu v členských štátoch, aby sa obnovovali investície nielen zavádzaním spoločných pravidiel otvárajúcich národné trhy, ale taktiež uvažovaním pri európskych produkciách, kde je to dosiahnuteľné a vhodnými prostriedkami, o väčšinovom podiele v televíznych vysielaniach všetkých členských štátov. Preto, aby sa umožnilo sledovanie uplatňovania týchto pravidiel a výkonu cieľov, členské štáty by mali poskytnúť Komisii správu o uplatňovaní percentuálnych podielov rezervovaných pre európske diela a nezávislé produkcie v tejto smernici. Pre vypočítanie takýchto percentuálnych podielov je potrebné brať do úvahy špecifickú situáciu Grécka a Portugalska. Komisia by mala informovať ostatné členské štáty o takýchto správach, ku ktorým sa doloží, kde je to vhodné, stanovisko, ktoré zohľadňuje najmä pokrok, ktorý sa dosiahol vo vzťahu k predchádzajúcim rokom, percentuálny podiel prvých vysielaní pri programovaní, príslušné okolnosti nových prevádzkovateľov televízneho vysielania a špecifická situácia krajín s nízkou výrobnou kapacitou audiovizuálnych programov alebo s obmedzeným jazykovým priestorom.

- (66) Je dôležité hľadať vhodné nástroje a postupy v súlade s právom Únie, aby sa podporilo uskutočňovanie cieľov tejto smernice s úmyslom prijímať vhodné opatrenia na povzbudenie činnosti a rozvoja európskej audiovizuálnej produkcie a distribúcie, najmä v krajinách s nízkou výrobnou kapacitou programov alebo obmedzeným jazykovým priestorom.
- (67) Musí sa dosiahnuť proporionalita európskych diel, zohľadňujúc pritom ekonomickú skutočnosť. Na dosiahnutie tohto sa cieľa preto vyžaduje progresívny systém.

- (68) Zaviazanie sa, kde je to dosiahnuteľné, k určitému podielu vysielaní pre nezávislé produkcie vytvorené producentmi, ktorí sú nezávislí od prevádzkovateľov vysielania, bude stimulovať nové zdroje televíznej produkcie, obzvlášť tvorbu malých a stredných podnikov. Ponúkne to nové príležitosti a odbytiská pre uvedenie na trh nových talentov, kultúrnych povolání a zamestnancov v kultúrnej oblasti.
- (69) Audiovizuálne mediálne služby na požiadanie majú potenciál čiastočne nahradiť televízne vysielanie. Preto by mali podľa možností podporovať produkciu a distribúciu európskych diel a aktívne tak prispievať k podpore kultúrnej rozmanitosti. Takáto podpora európskych diel by mohla mať napríklad formu finančných príspevkov zo strany takýchto služieb na produkciu európskych diel a nadobudnutie práv na ne, minimálny podiel európskych diel v katalógoch videa na požiadanie alebo atraktívnu prezentáciu európskych diel v elektronických prehľadoch programov. Je dôležité pravidelne preskúmať uplatňovanie ustanovení týkajúcich sa podpory európskych diel audiovizuálnymi mediálnymi službami. V rámci oznámení upravených touto smernicou, by členské štáty mali zohľadniť najmä finančné príspevky takýchto služieb na produkciu európskych diel a nadobúdanie práv na ne, podiel európskych diel v katalógu audiovizuálnych mediálnych služieb, ako aj skutočnú zákaznícku spotrebu európskych diel ponúknutých takými službami.

- (70) Pri vykonávaní článku 16 by členské štáty mali vysielateľov nabádať na to, aby zaradili primeraný podiel koprodukčných európskych diel alebo európskych diel zahraničného pôvodu.
- (71) Pri definovaní pojmu „producenti, ktorí sú nezávislí od prevádzkovateľov vysielania“, ako sa uvádza v článku 17, by členské štáty mali primerane zohľadniť najmä kritériá, ako sú vlastníctvo produkčnej spoločnosti, množstvo programov, ktoré sa poskytujú tomu istému vysielateľovi, a vlastníctvo odvodených práv.

- (72) Televízne kanály vysielajúce iba v inom jazyku, ako sú jazyky členských štátov, nebudú zahrnuté do článkov 16 a 17 tejto smernice. Napriek tomu sa články 16 a 17 neuplatnia v prípade, že takýto jazyk alebo jazyky predstavujú podstatnú časť, ale nie celý vysielací čas televízneho kanálu, pre takúto časť vysielacieho času.
- (73) Národné podporné projekty pre rozvoj európskej produkcie je možné uplatniť, ak sú v súlade s právom Únie.
- (74) Cieľ podpornej audiovizuálnej produkcie v Európe je možné sledovať v členských štátoch v rámci organizovania ich audiovizuálnych mediálnych služieb, medzi iným formou definovania poslania verejného záujmu pre niektorých poskytovateľov mediálnych služieb vrátane záväzku podstatne prispievať na investície pre európsku produkciu.

- (75) Je treba povzbudzovať poskytovateľov mediálnych služieb, tvorcov programov, výrobcov, autorov a iných odborníkov, aby vyvinuli podrobnejšie koncepcie a stratégie zamerané na rozvoj európskych audiovizuálnych románových filmov, ktoré sú určené pre medzinárodné publikum.
- (76) Je dôležité zabezpečiť, aby sa kinematografické diela vysielali v rámci časových intervalov dohodnutých medzi majiteľmi práv a poskytovateľmi mediálnych služieb.
- (77) Otázka bližšieho určenia časového rozsahu pre každý druh uvádzania kinematografického diela je v prvom rade záležitosťou, ktorú je treba riešiť formou dohôd medzi príslušnými zainteresovanými stranami alebo odborníkmi.
- (78) Preto, aby sa umožnila aktívna politika v prospech špecifického jazyka, zostane na členských štátoch, aby voľne stanovili podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá najmä na základe jazykových kritérií, pokiaľ takéto pravidlá sú v súlade s právom Únie a najmä nie sú uplatniteľné pre retransmisiu televíznych vysielaní, ktoré pochádzajú z iných členských štátov.

- (79) Dostupnosť audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie zvyšuje možnosť výberu pre spotrebiteľa. Podrobné pravidlá upravujúce audiovizuálne komerčné oznamy pre audiovizuálne mediálne služby na požiadanie sa takto javia neopodstatnené a nedávajú zmysel ani z technického hľadiska. Napriek tomu by všetky audiovizuálne komerčné oznamy mali dodržiavať nielen pravidlá identifikácie, ale aj základný stupeň kvalitatívnych pravidiel, aby sa splnili ciele jasného verejného záujmu.
- (80) Ako Komisia uznala vo svojom výkladovom oznámení o istých aspektoch ustanovení o reklame v smernici o televízii bez hraníc¹, rozvoj nových reklamných techník a inovácie v oblasti marketingu vytvorili nové účinné príležitosti pre audiovizuálne komerčné oznamy v tradičných vysielacích službách, ktoré im potenciálne umožňujú lepšie súťažiť za rovnakých podmienok s inováiami v oblasti služieb na požiadanie.

¹ Ú. v. EÚ C 102, 28.4.2004, s. 2.

- (81) Komerčný a technologický rozvoj dáva používateľom audiovizuálnych mediálnych služieb možnosť väčšieho výberu a väčšiu zodpovednosť. Smernica by mala pripustiť istý stupeň flexibility, pokiaľ ide o televízne vysielanie, aby zostala úmerná cieľom všeobecného záujmu. Zásada oddeľovania by sa mala obmedziť na televíznu reklamu a telenákup a umiestňovanie produktov by sa malo za istých okolností povoliť, pokiaľ členský štát nerozhodne inak. Ak je však umiestňovanie produktov skryté, malo by sa zakázať. Zásada oddeľovania by nemala brániť používaniu nových reklamných techník.

(82) Okrem postupov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu¹ uplatňuje na nečestné obchodné postupy, ako napríklad zavádzajúce a agresívne postupy, ktoré sa vyskytujú v audiovizuálnych mediálnych službách. Okrem toho, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/33/ES z 26. mája 2003 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa reklamy a sponzorstva tabakových výrobkov², ktorá zakazuje reklamu a sponzorstvo pri cigaretách a iných tabakových výrobkoch v tlačených médiách, službách informačnej spoločnosti a rozhlasovom vysielaní, by sa nemala dotýkať tejto smernice, na účely osobitnej povahy audiovizuálnych mediálnych služieb. Článok 88 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch³ zakazuje reklamu pre širokú verejnosť na isté lieky, sa uplatňuje, ako sa ustanovuje v odseku 5 uvedeného článku a bez toho, aby bol dotknutý článok 21 tejto smernice. Navyše by sa táto smernica nemala dotýkať nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách⁴.

¹ Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.

² Ú. v. EÚ L 152, 20.6.2003, s. 16.

³ Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁴ Ú. v. EÚ L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (83) Preto, aby sa zabezpečilo, že záujmy spotrebiteľov ako televíznych divákov sú plne a riadne chránené, je dôležité pre televíznu reklamu, aby podliehala určitému počtu minimálnych pravidiel a noriem a aby si členské štáty zachovali právo na stanovenie podrobnejších a prísnejších pravidiel a za určitých okolností na ustanovenie podmienok pre prevádzkovateľov televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc.
- (84) Členské štáty s náležitým ohľadom na právo Únie a vo vzťahu k vysielaniam určeným výhradne pre vnútroštátne územie, ktoré nie je možné prijímať priamo alebo nepriamo v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, by mali byť schopné ustanoviť odlišné podmienky pre vkladanie reklamy a odlišné obmedzenia pre rozsah reklamy, aby sa zjednodušili tieto osobitné vysielania.
- (85) Vzhľadom na väčšie možnosti vyhnúť sa reklame, ktoré majú diváci vďaka využívaniu nových technológií, ako napríklad digitálne osobné videorekordéry a väčší výber televíznych kanálov, podrobná regulácia týkajúca sa vkladania reklamných spotov, ktorej cieľom je ochrana divákov, nie je odôvodnená. Keďže prípustné hodinové množstvo reklamy by nemalo byť zvýšené a vysielateľom by táto smernica mala ponechať pružnosť, pokiaľ ide o jej vkladanie, ak to neprimerane nenaruša integritu programov.

- (86) Cieľom tejto smernice je chrániť špecifický charakter európskej televízie, kde sa reklama prednostne vkladá medzi programy, a preto obmedzuje možné prerušovania kinematografických diel a televíznych filmov, ako aj prerušovania niektorých programových kategórií, ktoré si vyžadujú osobitnú ochranu.
- (87) Malo by sa ustanoviť obmedzenie televíznych reklamných a telenákupných spotov na 20 % v rámci jednej hodiny a taktiež počas hlavného vysielačieho času. Pojem televízny reklamný spot by sa mal chápať ako televízna reklama v zmysle článku 1 ods. 1 bod (i) , s trvaním najviac 12 minút.
- (88) Je potrebné, aby sa zakázali audiovizuálne komerčné oznamy podporujúce cigarety a iné tabakové výrobky vrátane nepriamych foriem audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré zatiaľ čo sa priamo nezmieňuje o tabakových výrobkoch, snaží sa obísť zákaz audiovizuálnych komerčných oznamov na cigarety a iné tabakové výrobky používaním značkových názvov, symbolov alebo iných charakteristických znakov tabakových výrobkov alebo podnikov, ktorých známe alebo hlavné činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj takýchto výrobkov.

- (89) Je rovnako potrebné, aby sa zakázal každý audiovizuálny komerčný oznam na lekárske výrobky a lekárske ošetrovanie dostupné iba na lekársky predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb a aby sa stanovili prísne kritériá týkajúce sa televíznej reklamy alkoholických výrobkov.
- (90) Táto smernica zakazuje postup skrytého audiovizuálneho komerčného oznamu pre jeho negatívny vplyv na spotrebiteľov. Zákaz skrytej audiovizuálnych komerčných oznámení by sa nemal vzťahovať na legitímne umiestnenie produktu v rámci tejto smernice, ak je divák o existencii umiestnenia produktu primerane informovaný; možno tak urobiť naznačením, že v konkrétnom programe sa používa umiestňovanie produktov, napríklad prostredníctvom neutrálneho loga.

- (91) Umiestňovanie produktov je realitou v kinematografických dielach aj v audiovizuálnych dielach vyrobených pre televíziu. Je potrebné prijať pravidlá pre umiestňovanie produktov, aby sa vytvorili rovnaké podmienky a zlepšila sa tak konkurencieschopnosť európskeho mediálneho priemyslu. Definícia umiestňovania produktov, ktorá sa stanovuje touto smernicou, by mala zahŕňať každú formu audiovizuálneho komerčného oznamu pozostávajúcu z uvedenia produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich v programe, výmenou za platbu alebo za podobnú náhradu. Poskytovanie tovarov alebo služieb zadarmo, ako napríklad produkčných rekvizít alebo cien, by sa malo považovať za umiestňovanie produktov, iba ak majú príslušné tovary alebo služby významnú hodnotu. Umiestňovanie produktov by malo podliehať rovnakým kvalitatívnym pravidlám a obmedzeniam, aké platia pre audiovizuálny komerčný oznam. Rozhodujúcim kritériom pre rozlišovanie sponzorovania od umiestňovania produktov je fakt, že pri umiestňovaní produktov je odkaz na produkt zakomponovaný do deja programu, kvôli čomu obsahuje definícia v článku 1 ods. 1 bod (m) slovo „v“. Na rozdiel od toho, odkazy na sponzorov sa môžu objaviť počas programu, avšak nie sú súčasťou deja.

- (92) Umiestňovanie produktov by sa malo v zásade zakázať. V prípade určitých druhov programov sú však odchýlky vhodné na základe zoznamu povolených produktov. Členský štát by mal mať možnosť tieto odchýlky vôbec alebo čiastočne neuplatňovať, napríklad povolením umiestňovania produktu iba v programoch, ktoré neboli produkované výhradne v tomto členskom štáte.
- (93) Okrem toho by sa sponzorstvo a umiestňovanie produktov malo zakázať v prípadoch, v ktorých ovplyvňujú obsah programov takým spôsobom, že to má dosah na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby. Toto je prípad, pokiaľ ide o tematické umiestňovanie.
- (94) Medzi povinnosti, ktoré členským štátom ukladá Zmluva o fungovaní Európskej únie, patrí ich zodpovednosť za účinné vykonávanie tejto smernice. Vhodné nástroje si môžu vybrať podľa svojich právnych tradícií a zavedených štruktúr, a najmä formu príslušných nezávislých regulačných orgánov, aby mohli pri vykonávaní tejto smernice pracovať nestranne a transparentne. Konkrétnejšie, nástroje, ktoré si členské štáty vyberú, by mali prispievať k podpore plurality médií.

- (95) Zabezpečenie správneho uplatňovania tejto smernice si vyžaduje úzku spoluprácu medzi príslušnými regulačnými orgánmi členských štátov a Komisiou. Obdobne úzka spolupráca medzi členskými štátmi a ich regulačnými orgánmi je potrebná, najmä pokiaľ ide o vplyv, ktorý by vysielatelia usadení v jednom členskom štáte mohli mať na druhý členský štát. Ak licenčné konania prebiehajú podľa vnútroštátneho práva a pokiaľ je dotknutý viac ako jeden štát, je žiaduce, aby sa nadviazanie kontaktov medzi príslušnými orgánmi uskutočnilo ešte pred pridelením takýchto licencií. Táto spolupráca by sa mala vzťahovať na všetky oblasti, ktoré koordinuje táto smernica.
- (96) Je nevyhnutné vysvetliť, že činnosti vlastnej propagácie sú zvláštnou formou reklamy, v ktorej prevádzkovateľ vysielania propaguje svoje vlastné výrobky, služby, programy alebo televízne kanály. Najmä koncové záznamy pozostávajúce z výňatkov z programov je treba pokladať za programy.

- (97) Denný vysielač čas pridelený pre oznamy, ktoré prevádzkovateľ vysiela vykonáva v súvislosti s jeho vlastnými programami a podružnými produktmi, ktoré sa odvodzujú priamo od nich, alebo pre oznamy o verejných službách a pre vysielač výziev na dobročinné účely, ktoré sú bezodplatné, nemal by byť zahrnutý do maximálneho počtu denného alebo hodinového vysielačieho času, ktorý je možné pridelit' pre reklamu a televíznu ponuku tovarov (teleshopping).
- (98) Je treba zabrániť skresleniu hospodárskej súťaže, táto výnimka by sa mala obmedzovať na oznamy týkajúce sa výrobkov, ktoré spĺňajú dvojakú podmienku, a to že sú pomocné a priamo odvodené od príslušných programov. Pojem „pomocný“ sa vzťahuje na výrobky zamýšľané výslovne na to, aby umožnili diváckej verejnosti mať plný prospech z týchto programov alebo spoluúčinkovať pri týchto programoch.
- (99) Kvôli rozvoju televíznej ponuky tovarov, ekonomicky dôležitej činnosti pre operátorov ako celku a prirodzeného odbytu tovarov a služieb v rámci Únie, je potrebné, aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa, a to vypracovaním vhodných noriem upravujúcich formu a obsah takýchto vysielač.

- (100) Pri monitorovaní realizácie príslušných ustanovení je pre príslušné národné orgány dôležité, aby dokázali rozlišovať, pokiaľ ide o televízne kanály, ktoré sa nevenujú výlučne televíznej ponuke tovarov, a to medzi vysielacím časom venovaným pre krátke televízne ponuky tovarov, reklamné spoty a iné formy reklamy na jednej strane a na druhej strane vysielacím časom venovaným okienkam pre televíznu ponuku tovarov. Je preto potrebné a postačujúce, aby sa každé okienko výrazne označilo optickým a akustickým spôsobom aspoň na začiatku a na konci takéhoto okienka.
- (101) Táto smernica by sa mala uplatňovať na televízne kanály, ktoré sa venujú výlučne televíznej ponuke tovarov alebo vlastnej propagácii bez tradičných programových prvkov ako sú správy, šport, filmy, dokumentárne filmy a dramatická tvorba, jedine na účely tejto smernice a nie sú na ujmu začleneniu takýchto televíznych kanálov do rozsahu iných nástrojov Únie.

- (102) Televízne vysielania sú hoci normálne viazané na zabezpečenie toho, aby programy podávali skutočnosť a udalosti spravodlivo, je napriek tomu dôležité, aby podliehali osobitným povinnostiam vzhľadom na právo odpovede alebo rovnocennej nápravy tak aby každá osoba, ktorej právne záujmy boli poškodené výrokom v priebehu vysielaného televízneho programu, mohla účinne vykonať také právo alebo nápravu.
- (103) Právo na vyjadrenie je v prípade televízneho vysielania primeraným právnym opravným prostriedkom a mohlo by sa vzťahovať aj na internetové prostredie. Odporúčanie o ochrane maloletých a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie už zahŕňa vhodné usmernenia týkajúce sa vykonávania opatrení vo vnútroštátnom práve alebo praxi s cieľom dostatočne zabezpečiť právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky vo vzťahu k online médiám.

- (104) Keďže ciele tejto smernice, a to vytvorenie priestoru bez vnútorných hraníc pre audiovizuálne mediálne služby pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne ochrany cieľov všeobecného záujmu, najmä ochrany maloletých a ľudskej dôstojnosti, ako aj podpory práv osôb s postihnutím, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov tejto smernice ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (105) Táto smernica sa nedotýka povinností členských štátov týkajúcich sa lehôt na transpozíciu tých smerníc do vnútroštátneho práva, ktoré sú uvedené v prílohe I časti B,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Definície

Článok 1

1. Na účely tejto smernice sa uplatnia tieto definície:

a) „audiovizuálna mediálna služba“ je:

- (i) služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, za ktorú je redakčne zodpovedný poskytovateľ mediálnej služby a ktorej hlavným účelom je poskytovanie programov s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES. Takéto audiovizuálne mediálne služby sú televízne vysielanie, ako ho vymedzuje písmeno e) tohto odseku, alebo audiovizuálna mediálna služba na požiadanie v zmysle písmena g) tohto odseku;
- (ii) audiovizuálny komerčný oznam;

- b) „program“ je súbor pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci samostatnú zložku v rámci štruktúry alebo katalógu, ktorý zostavil poskytovateľ mediálnej služby a ktorého forma a obsah sú porovnateľné s formou a obsahom televízneho vysielania. Príklady programov zahŕňajú kinematografické dlhometrážne filmy, športové podujatia, situačné komédie, dokumentárne filmy, detské programy a pôvodné televízne hry;
- c) „redakčná zodpovednosť“ znamená vykonávanie účinnej kontroly nad výberom programov a nad ich usporiadaním do chronologickej štruktúry v prípade televízneho vysielania alebo v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie do katalógu programov. Redakčná zodpovednosť nevyhnutne neznamená akúkoľvek právnu zodpovednosť podľa vnútroštátneho práva za poskytovaný obsah alebo služby;
- d) „poskytovateľ mediálnych služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má redakčnú zodpovednosť za výber audiovizuálneho obsahu audiovizuálnej mediálnej služby a určuje spôsob, akým je organizovaná;

- e) „televízne vysielanie“ alebo „televízna relácia“ (t. j. lineárna audiovizuálna mediálna služba) je audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby pre simultánne sledovanie programov na základe programovej štruktúry;
- f) „vysielateľ“ je poskytovateľ mediálnej služby, ktorou je televízne vysielanie;
- g) „audiovizuálna mediálna služba na požiadanie“ (t. j. nelineárna audiovizuálna mediálna služba) je audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby na sledovanie programov v momente, ktorý si užívateľ zvolil, a na jeho osobitnú žiadosť na základe katalógu programov zostaveného poskytovateľom mediálnej služby;

- h) „audiovizuálne komerčné oznamy“ sú obrazy so zvukom alebo bez zvuku, ktoré sú určené na priame alebo nepriame propagovanie tovaru, služieb alebo dobrého mena fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť. Takéto obrazy sprevádzajú alebo sú zahrnuté do programu za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo na účely vlastnej propagácie. Formy audiovizuálneho komerčného oznamu zahŕňajú okrem iného televíznu reklamu, sponzorovanie, telenákup a umiestňovanie produktov;
- i) „televízna reklama“ je akákoľvek forma vysielania oznamov za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo vysielanie na účely vlastnej propagácie verejným alebo súkromným podnikom alebo fyzickou osobou v súvislosti s obchodovaním, podnikaním, remeslom alebo povoláním s cieľom podporiť odbyt tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov za odplatu;

- j) „skrytý audiovizuálny komerčný oznam“ je slovná alebo obrazová informácia o tovaroch, službách, názve, ochrannej známke alebo činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programoch, ak poskytovateľ mediálnej služby má zámer takúto informáciu použiť na reklamu a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu. Takáto informácia by sa mala považovať za zámernú najmä v prípade, ak sa vykoná za odplatu alebo za podobnú protihodnotu;
- k) „sponzorstvo“ je akýkoľvek príspevok poskytnutý verejným alebo súkromným podnikom alebo fyzickou osobou, ktoré nie sú zapojené do poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb alebo výroby audiovizuálnych diel, na financovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov na účely podpory svojho názvu, ochrannej známky, dobrého mena, činností alebo výrobkov;
- l) „telenákup“ je vysielanie priamych ponúk pre verejnosť s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov za odplatu;

- m) „umiestňovanie produktov“ je každá forma audiovizuálneho komerčného oznamu pozostávajúca z uvedenia produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich, aby sa zdôraznili v programe za odplatu alebo za podobnú protihodnotu;
- n) „európske diela“ sú:
- (i) diela s pôvodom v členských štátoch;
 - (ii) diela s pôvodom v tretích európskych štátoch, ktoré sú stranou Európskeho dohovoru Rady Európy o cezhraničnej televízii, ktoré spĺňajú podmienky odseku 3;
 - (iii) diela spoločne vyrobené v rámci dohôd týkajúcich sa audiovizuálneho sektora uzavretých medzi Úniou a tretími krajinami, ktoré spĺňajú podmienky vymedzené v každej z týchto dohôd.

2. Uplatňovanie ustanovení odseku 1 písm. n) body (ii) a (iii) je podmienené tým, že diela pôvodom v členských štátoch nie sú v dotknutých tretích krajinách predmetom diskriminačných opatrení.
3. Diela uvedené v odseku 1 písm. n) body (i) a (ii) sú diela, ktoré vyrobili hlavne autori a pracovníci, ktorí majú bydlisko v jednom alebo vo viacerých štátoch uvedených v daných ustanoveniach za predpokladu, že spĺňajú jednu z nasledujúcich troch podmienok:
 - (i) vyrobil ich jeden alebo viacerí producenti usadení v jednom alebo vo viacerých z týchto štátov,
 - (ii) dohľad a skutočnú kontrolu výroby diel vykonáva jeden alebo viacerí producenti usadení v jednom alebo vo viacerých týchto štátoch,
 - (iii) príspevok koproducentov takýchto štátov prevažuje v rámci celkových spoločných koprodukčných nákladoch a koprodukcia nie je kontrolovaná jedným alebo viacerými producentmi usadenými mimo týchto štátov.

4. Diela, ktoré nie sú európskymi dielami v zmysle odseku 1 písm. n), ale ktoré boli vyrobené v rámci dvojstranných dohôd o koprodukcii uzatvorených medzi členskými štátmi a tretími krajinami, sa považujú za európske diela za predpokladu, že koproducenti z Únie majú väčšinový podiel na celkových nákladoch na produkciu a že produkciu nekontroluje jeden alebo viacerí producenti usadení mimo územia členských štátov.

KAPITOLA II

Všeobecné ustanovenia

Článok 2

1. Každý členský štát zabezpečí, aby všetky audiovizuálne mediálne služby vysielané poskytovateľmi mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje jeho právomoc, boli v súlade s pravidlami právneho systému, ktorý sa uplatňuje na audiovizuálne mediálne služby určené pre verejnosť v tomto členskom štáte.
2. Na účely tejto smernice poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu, sú ktorýkoľvek z nasledujúcich:
 - a) poskytovatelia usadení v tomto členskom štáte v súlade s odsekom 3,
 - b) poskytovatelia, na ktorých sa vzťahuje odsek 4.

3. Na účely tejto smernice sa poskytovateľ mediálnej služby považuje za usadeného v členskom štáte v týchto prípadoch:
- a) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v tomto členskom štáte a redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v tomto členskom štáte;
 - b) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v inom členskom štáte, považuje sa za poskytovateľa usadeného v tom členskom štáte, kde pôsobí podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby; v prípade, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby pôsobí v každom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnej služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde má svoje sídlo; v prípade, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby nepôsobí v žiadnom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnej služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde prvýkrát začal svoju činnosť v súlade s právnym systémom tohto členského štátu za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s ekonomikou tohto členského štátu;

c) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v tretej krajine alebo naopak, považuje sa za usadeného v dotknutom členskom štáte za predpokladu, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby pôsobí v tomto členskom štáte.

4. Poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa ustanovenia odseku 3 neuplatňujú, sa považujú za poskytovateľov, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu v týchto prípadoch:

- a) využívajú pozemné satelitné stanice na prenos signálu (satellite up-link) umiestnené v tomto členskom štáte;
- b) hoci nevyužívajú pozemné satelitné stanice na prenos signálu (satellite up-link) umiestnené v tomto členskom štáte, využívajú družicovú kapacitu patriacu tomuto členskému štátu.

5. V prípade, že sa podľa odsekov 3 a 4 nedá určiť, ktorý členský štát má právomoc, je príslušným členským štátom ten štát, v ktorom je poskytovateľ mediálnej služby usadený v zmysle článkov 49 až 55 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
6. Táto smernica sa nevzťahuje na audiovizuálne mediálne služby určené výlučne pre príjem v tretích krajinách, ani na tie, ktoré verejnosť jedného alebo viacerých členských štátov neprijíma priamo alebo nepriamo pomocou štandardného užívateľského vybavenia.

Článok 3

1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisie audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

2. V súvislosti s televíznym vysielaním môžu členské štáty dočasne urobiť výnimku z odseku 1, ak sa splnia tieto podmienky:
- a) televízne vysielanie prichádzajúce z iného členského štátu zjavne, závažne a hrubo porušuje článok 27 ods. 1 alebo 2 a/alebo článok 6;
 - b) prevádzkovateľ vysielania počas predchádzajúcich 12 mesiacov najmenej dvakrát porušil ustanovenie (ustanovenia) uvedené v písmene a);
 - c) dotknutý členský štát písomne oznámil prevádzkovateľovi vysielania a Komisii údajné porušenia a opatrenia, ktoré zamýšľa podniknúť, ak by sa také porušenia znovu vyskytli;

- d) porady s vysielajúcim členským štátom a s Komisiou nepriniesli priateľské urovanie sporu do 15 dní od oznámenia ustanoveného v písmene c) a uvádzané porušovanie trvá.

Komisia rozhodne do dvoch mesiacov po oznámení opatrení, ktoré prijal členský štát, o tom, či sú opatrenia zlučiteľné s právnymi predpismi Únie. Ak rozhodne, že nie sú, nariadi sa členskému štátu ukončiť príslušné opatrenia ako súrnu záležitosť.

3. Odsekom 2 nie je dotknuté uplatňovanie akéhokoľvek postupu, opravného prostriedku alebo sankcie za príslušné porušenia v členskom štáte, ktorý má právomoc nad príslušným prevádzkovateľom vysielania.

4. Pokiaľ ide o audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, členské štáty môžu prijať opatrenia na udelenie výnimky z odseku 1 v súvislosti s danou službou, ak sú splnené tieto podmienky:

a) opatrenia sú:

(i) nevyhnutné pre jeden z týchto dôvodov:

- verejný záujem, najmä z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov vrátane ochrany maloletých a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisti z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,
- ochrana verejného zdravia,
- verejná bezpečnosť vrátane zabezpečenia bezpečnosti a obrany štátu,
- ochrana spotrebiteľov vrátane investorov;

- (ii) prijaté proti určitej audiovizuálnej mediálnej službe na požiadanie, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode (i) alebo ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov;
 - (iii) primerané týmto cieľom;
- b) pred prijatím daných opatrení a bez dosahu na súdne konania vrátane predbežných konaní a aktov vykonávaných v rámci vyšetrovania trestných činov, členský štát:
- (i) požiadal členský štát, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, aby prijal opatrenia, a tento takéto opatrenia neprijal alebo boli neprimerané;
 - (ii) oznámil Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, svoj zámer prijať takéto opatrenia.

5. Členské štáty môžu v naliehavých prípadoch prijať výnimku z podmienok ustanovených v odseku 4 písm. b). Ak ide o takýto prípad, opatrenia sa čo najskôr oznámia Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, s uvedením dôvodov, prečo členský štát považuje prípad za naliehavý.
6. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členského štátu prikročiť k opatreniam uvedeným v odsekoch 4 a 5, Komisia preskúma zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom Únie v čo najkratšom možnom čase. Ak dospeje k záveru, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Únie, Komisia požiada príslušný členský štát, aby neprijal navrhované opatrenia alebo urýchlene ukončil vykonávanie príslušných opatrení.

Článok 4

1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aby dodržiavali podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou, za predpokladu, že tieto pravidlá sú v súlade s právom Únie.

2. V prípadoch, kde členský štát:

- a) využil možnosť prijať podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v záujme širokej verejnosti podľa odseku 1 a
- b) usúdi, že vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje právomoc iného členského štátu, poskytuje televízne vysielanie, ktoré celkom alebo z väčšej časti smeruje na jeho územie,

môže skontaktovať členský štát, ktorý má právomoc, s cieľom dosiahnuť vzájomne uspokojivé riešenie všetkých nastolených problémov. V prípade, že členský štát, ktorý má príslušnú právomoc, dostane od prvého členského štátu odôvodnenú žiadosť, požiada vysielateľa, aby dodržal príslušné pravidlá v záujme širokej verejnosti. Členský štát, ktorý má právomoc, do dvoch mesiacov informuje prvý členský štát o výsledkoch dosiahnutých po takejto žiadosti. Každý členský štát môže vyzvať kontaktný výbor zriadený podľa článku 29, aby vec preskúmal.

3. Prvý členský štát , môže prijať vhodné opatrenia voči dotknutému vysielateľovi ak usúdi, že:

- a) výsledky dosiahnuté uplatňovaním odseku 2 nie sú uspokojivé a
- b) dotknutý vysielateľ sa usadil v členskom štáte, ktorý má právomoc, s cieľom obísť prísnejšie pravidlám, ktoré by sa naň vzťahovali, ak by bol usadený v prvom členskom štáte.

Takéto opatrenia sú objektívne nevyhnutné, uplatňované nediskriminačným spôsobom, a primerané cieľom, ktoré sledujú.

4. Členský štát môže prijať opatrenia podľa odseku 3 iba vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:
- a) členský štát oznámil Komisii a členskému štátu, v ktorom je vysielateľ usadený, svoj zámer prijať takéto opatrenia a zároveň uviedol dôvody pre svoj úsudok a
 - b) Komisia rozhodla, že opatrenia sú v súlade s právom Únie, a najmä že úsudok členského štátu na prijatie týchto opatrení podľa odsekov 2 a 3 je riadne opodstatnený.
5. Komisia rozhodne do troch mesiacov po oznámení v zmysle odseku 4 písm. a), či sú opatrenia v súlade s právom Únie. Ak Komisia rozhodne, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Únie, príslušný členský štát nesmie prijať navrhované opatrenia.

6. Členské štáty vhodnými prostriedkami v rámci svojich právnych predpisov zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, účinne dodržiavali ustanovenia tejto smernice.
7. Členské štáty podporia koregulačné a/alebo samoregulačné režimy na vnútroštátnej úrovni v oblastiach, ktoré koordinuje táto smernica v takom rozsahu, ako to umožňujú ich právne systémy. Takéto režimy sú všeobecne prijateľné pre hlavné zainteresované strany v dotknutom členskom štáte a poskytujú možnosť účinného presadzovania.
8. Ak táto smernica neustanovuje inak, v plnom rozsahu sa uplatňuje smernica 2000/31/ES. Ak táto smernica neustanovuje inak, v prípade konfliktu medzi ustanovením smernice 2000/31/ES a ustanovením tejto smernice prevážia ustanovenia tejto smernice.

KAPITOLA III

Ustanovenia uplatniteľné na všetky audiovizuálne mediálne služby

Článok 5

Členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovatelia audiovizuálnej mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, postarali o ľahký, priamy a stály prístup prijímateľov služby aspoň k týmto informáciám:

- a) názov poskytovateľa mediálnej služby;
- b) poštová adresa, na ktorej je poskytovateľ mediálnej služby usadený;
- c) podrobnosti o poskytovateľovi mediálnej služby vrátane jeho adresy elektronickej pošty alebo internetovej stránky, na ktorej ho možno rýchlo priamym a účinným spôsobom kontaktovať;
- d) kde je to vhodné, príslušné regulačné orgány alebo orgány dozoru.

Článok 6

Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neobsahovali žiadne podnecovanie nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti.

Článok 7

Členské štáty nabádajú poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, na to, aby sa ich služby postupne sprístupňovali osobám so zrakovým alebo sluchovým postihnutím.

Článok 8

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, nevysielali kinematografické diela mimo časových lehôt dohodnutých s majiteľmi práv.

Článok 9

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne komerčné oznamy poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, spĺňali tieto podmienky:
 - a) audiovizuálne komerčné oznamy musia byť ľahko odlišiteľné. Skryté audiovizuálne komerčné oznamy sa zakazujú;
 - b) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú používať podprahové techniky;
 - c) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú:
 - (i) porušovať ľudskú dôstojnosť;
 - (ii) obsahovať ani podporovať žiadnu diskrimináciu na základe pohlavia, rasového a etnického pôvodu, národnosti, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie;
 - (iii) podporovať správanie poškodzujúce zdravie alebo bezpečnosť;
 - (iv) podporovať správanie hrubo poškodzujúce ochranu životného prostredia;

- d) všetky formy audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sa týkajú cigariet a iných tabakových výrobkov, sú zakázané;
- e) audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov sa nesmú zameriavať špecificky na maloletých a nesmú podporovať nadmerné užívanie takýchto nápojov;
- f) audiovizuálny komerčný oznam týkajúci sa liekov a liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekársky predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb, je zakázaná;
- g) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú spôsobovať fyzickú alebo morálnu ujmu maloletým. Preto nemôžu priamo nabádať maloletých, aby si kúpili alebo požičali nejaký výrobok alebo službu, využívajúc ich neskúsenosť alebo dôverčivosť, priamo ich povzbudzovať, aby presviedčali svojich rodičov či iné osoby, aby im zakúpili ponúkaný tovar alebo služby, zneužívať osobitnú dôveru, ktorú maloletí prechovávajú k svojim rodičom, učiteľom alebo iným osobám, ani bezdôvodne ukazovať maloletých v nebezpečných situáciách.

2. Členské štáty a Komisia nabádajú poskytovateľov audiovizuálnych služieb na vypracovanie kódexu správania týkajúceho sa neprimeraných audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sprevádzajú detské programy alebo sa v nich uvádzajú, o potravinách a nápojoch obsahujúcich živiny a látky s výživovým alebo fyziologickým účinkom, najmä tuky, transmastné kyseliny, soľ/sodík a cukry, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča.

Článok 10

1. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy, ktoré sú sponzorované, spĺňajú tieto požiadavky:
- a) ich obsah a v prípade televízneho vysielania ich chronologická štruktúra nesmú byť v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;
 - b) nesmú priamo podporovať nákup alebo prenájom tovaru alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými odkazmi na tieto tovary alebo služby;

- c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii sponzorskej zmluvy. Sponzorované programy musia byť jasne označené názvom, logom a/alebo akýmkoľvek iným symbolom sponzora, ako napríklad odkazom na jeho výrobok (výrobky) alebo službu (služby) alebo jeho rozlišovací znak spôsobom vhodným pre programy na začiatku, počas a/alebo na konci programov.
2. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy nesmú byť sponzorované podnikmi, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov.
3. Sponzorovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov podnikmi, ktorých činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj liekov a liečebné postupy, môže propagovať názov alebo dobré meno podniku, ale nesmie propagovať určité lieky alebo liečené postupy, ktoré sú dostupné iba na základe lekárskeho predpisu v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby.
4. Spravodajské a publicistické programy sa nesmú sponzorovať. Členské štáty sa môžu rozhodnúť zakázať zobrazovanie loga sponzora počas detských programov, dokumentárnych filmov a náboženských programov.

Článok 11

1. Odseky 2, 3 a 4 sa vzťahujú len na programy vyrobené po 19. decembri 2009.
2. Umiestňovanie produktov sa zakazuje.
3. Odchylné od odseku 2 je umiestňovanie produktov prípustné v nasledujúcich prípadoch, pokiaľ členský štát nerozhodne inak:
 - a) v kinematografických dielach, filmoch a televíznych seriáloch vyrobených pre audiovizuálne mediálne služby, v športových programoch a ľahkých zábavných programoch;
 - b) v prípadoch, keď sa neplatí, ale iba sa poskytuje určitý tovar alebo služby zdarma, ako napríklad produkčné rekvizity a ceny s cieľom uviesť ich v programe.

Odchýlka v písmene a) sa nevzťahuje na programy pre deti.

Programy, ktoré obsahujú umiestňovanie produktov, spĺňajú aspoň všetky tieto požiadavky:

- a) ich obsah a v prípade televízneho vysielania ich štruktúra nie je v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;
- b) nepodporujú priamo nákup alebo prenájom tovaru alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými odkazmi na tieto tovary alebo služby;
- c) nepripisujú neprimeranú dôležitosť príslušnému produktu;

- d) diváci sú jasne informovaní o existencii umiestňovania produktov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov sú primerane označené na začiatku a na konci programu a pri pokračovaní programu po reklamnom bloku, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.

Výnimočne sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky ustanovené v písmene d) za predpokladu, že príslušný program nebol produkován ani objednaný poskytovateľom mediálnych služieb alebo spoločnosťou pridruženou k poskytovateľovi mediálnej služby.

4. Programy v žiadnom prípade nesmú obsahovať umiestňovanie produktov:

- a) tabakových výrobkov či cigariet ani umiestňovanie výrobkov podnikov, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov;
- b) špecifických liekov alebo liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekárske predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby.

KAPITOLA IV

Ustanovenia, ktoré sa vzťahujú iba na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie

Článok 12

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, ktoré by mohli vážne narušiť telesný, duševný alebo morálny vývoj maloletých, poskytované poskytovateľmi mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, boli sprístupnené iba takým spôsobom, ktorý zabezpečí, aby maloletí nemohli takéto audiovizuálne mediálne služby na požiadanie za bežných okolností počuť ani sledovať.

Článok 13

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb patriacich do ich právomoci podporovali v prípadoch, pokiaľ je to možné, a vhodnými prostriedkami, tvorbu európskych diel a prístup k nim. Táto podpora by sa mohla okrem iného týkať finančného príspevku týchto služieb na tvorbu európskych diel a nadobúdaníu práv k týmto dielam alebo na podiele zastúpenia a/alebo zdôraznenia európskych diel v ponuke katalógov programov v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.
2. Členské štáty podajú Komisii správu o vykonávaní odseku 1 najneskôr 19. decembra 2011 a potom každé štyri roky.
3. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a na základe nezávislej štúdie podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní odseku 1, pričom zohľadní vývoj trhu, technologický rozvoj a cieľ kultúrnej rozmanitosti.

KAPITOLA V

Ustanovenia

o výhradných právach a krátkom spravodajstve v televíznom vysielaní

Článok 14

1. Každý členský štát môže prijať opatrenia v súlade s právom Únie, aby zabezpečil, že vysielatelia, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, nebudú exkluzívne vysielat' udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť, takým spôsobom, že pripraví podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte o možnosť takejto udalosti sledovať prostredníctvom priameho prenosu alebo prostredníctvom záznamu vo voľne dostupnej televízii. V takom prípade dotknutý členský štát vypracuje zoznam stanovených vnútroštátnych alebo vonkajších udalostí, ktoré považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Vypracuje ho zrozumiteľným a prehľadným spôsobom v dostatočnom časovom predstihu. Zároveň dotknutý členský štát určí, či by tieto udalosti mali byť dostupné prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, ak je to nevyhnutné alebo z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti vhodné, vysielaním úplného alebo čiastočného záznamu.

2. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii prijaté opatrenia alebo opatrenia, ktoré sa prijímú podľa odseku 1. Komisia do troch mesiacov od oznámenia overí, či sú takéto opatrenia v súlade s právom Únie, a oznámi ich ostatným členským štátom. Požiada o stanovisko výbor zriadeného podľa článku 29. Prijaté opatrenia bezodkladne uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie a aspoň raz do roka uverejní konsolidovaný zoznam opatrení, ktoré prijali členské štáty.
3. Členské štáty v rámci svojich právnych predpisov vhodnými prostriedkami zabezpečia, aby vysielatelia, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neuplatňovali výhradné práva, ktoré si zakúpili po 18. decembri 2007, takým spôsobom, aby podstatná časť verejnosti v inom členskom štáte bola pripravená o možnosť sledovať udalosti, ktoré si tento druhý členský štát vyhradil v súlade s odsekmi 1 a 2, prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, kde je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, celého alebo čiastočného záznamu na voľne dostupnej televízii, ako si tento druhý členský štát vyhradil v súlade s odsekom 1.

Článok 15

1. Členské štáty zabezpečia, aby na účely krátkého spravodajstva mal každý vysielateľ usadený v Únii na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe prístup k udalostiam, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti, ktoré exkluzívne vysiela vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje ich právomoc.
2. Ak výhradné práva na vysielenie dotknutej udalosti veľkého záujmu pre verejnosť nadobudol iný vysielateľ usadený v rovnakom členskom štáte ako vysielateľ, ktorý sa usiluje o získanie prístupu, musí sa o prístup uchádzať u tohto vysielateľa.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa takýto prístup zaručil tým, že sa vysielateľom umožní voľne vyberať krátke sekvencie zo signálu primárneho vysielateľa, pričom prinajmenšom uvedú svoj zdroj, pokiaľ to nie je z praktických dôvodov nemožné.
4. Ako alternatívu k odseku 3 môže členský štát zriadiť rovnocenný systém, v ktorom sa prístup na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe dosiahne inými spôsobmi.

5. Krátke sekvencie sa použijú výlučne na všeobecné spravodajské programy a môžu sa použiť na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, len ak sa rovnaký program ponúka zo záznamu rovnakým poskytovateľom mediálnych služieb.
6. Bez toho, aby boli dotknuté uvedené odseky 1 až 5, členské štáty v súlade s ich právnymi systémami a postupmi zabezpečia, aby sa vymedzili formy a podmienky poskytnutia takýchto krátkych sekvencií, konkrétne akéhokoľvek dojednania ohľadne náhrady, maximálnej dĺžky krátkych sekvencií a časových limitov týkajúcich sa ich vysielania. Ak sa poskytuje náhrada, táto neprevýši výšku dodatočných nákladov spôsobených zaobstaraním prístupu.

KAPITOLA VI

Podpora rozširovania a tvorby televíznych programov

Článok 16

1. Ak je to vhodné, členské štáty zabezpečia vhodnými prostriedkami, aby prevádzkovatelia vysielania rezervovali pre európske diela väčšinový podiel svojho vysielacieho času, okrem času prideleného pre spravodajstvo, športové podujatia, reklamu, teletextové služby a televíznu ponuku tovarov. Takýto percentuálny podiel, pokiaľ ide o medzinárodné, výchovné, kultúrne estrádne záväzky prevádzkovateľa vysielania voči svojej diváckej verejnosti sa má dosiahnuť postupne na základe vhodných kritérií.
2. V prípade, že sa percentuálny podiel ustanovený v odseku 1 nemôže dosiahnuť, nesmie byť nižší než priemer za rok 1988 v príslušnom členskom štáte.

Avšak pokiaľ ide o Grécko a Portugalsko, nahradí sa rok 1988 rokom 1990.

3. Členské štáty predložia Komisii každé dva roky , počnúc 3. októbrom 1991, správu o uplatňovaní tohto článku a článku 17.

Uvedená správa bude obsahovať najmä štatistické vyjadrenie o dosiahnutí percentuálneho podielu, ktorý je uvedený v tomto článku a v článku 17 za každý z televíznych programov, na ktoré sa vzťahuje právomoc príslušného členského štátu, v každom prípade dôvody, pre ktoré tento podiel nebol dosiahnutý a prijaté alebo zamýšľané opatrenia na jeho dosiahnutie.

Komisia podá ostatným členským štátom a Európskemu parlamentu informáciu o správach, ku ktorým priloží, ak je to vhodné, stanovisko. Komisia zabezpečí uplatňovanie tohto článku a článku 17 v súlade s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Komisia môže vo svojom stanovisku zohľadniť najmä pokrok, ktorý sa dosiahol vo vzťahu k predchádzajúcim rokom, podiel prvovysielaných diel v televíznom programe, najmä okolnosti nových prevádzkovateľov televízneho vysielania a špecifickú situáciu krajín s nízkou kapacitou audiovizuálnej produkcie alebo s obmedzeným jazykovým priestorom.

Článok 17

Ak je to vhodné, členské štáty vhodnými prostriedkami zabezpečia, aby prevádzkovatelia vysielania rezervovali aspoň 10 % svojho vysielacieho času, okrem času prideleného pre spravodajstvo, športové podujatia, hry, reklamu, teletextové služby a telenákup alebo ako druhá možnosť podľa uváženia členského štátu aspoň 10 % svojho programového rozpočtu pre európske diela vytvorené producentmi, ktorí sú nezávislí od prevádzkovateľov vysielania. Tento percentuálny podiel by mal vzhľadom na informačné, výchovné, kultúrne a estrádne záväzky prevádzkovateľa vysielania voči svojim divákom, dosiahnuť vzostup na základe vhodných kritérií. Musí sa dosiahnuť vzostup vybratím primeraného podielu novších diel, to znamená diel vysielaných za posledných päť rokov z ich produkcie.

Článok 18

Táto kapitola sa nevzťahuje na televízne vysielania, ktoré sú určené pre miestnych divákov a nie sú súčasťou národnej siete.

KAPITOLA VII

Televízna reklama a telenákup

Článok 19

1. Televízna reklama a telenákup sú ľahko odlíšiteľné a oddelené od redakčného obsahu. Bez toho, aby bolo dotknuté používanie nových reklamných techník, televízna reklama a telenákup sú celkom oddelené od ostatných častí programovej služby, a to vizuálnymi a/alebo akustickými a/alebo priestorovými prostriedkami.
2. Samostatné reklamné a telenákupné spoty okrem tých, ktoré sú vo vysielaniach športových udalostí, zostávajú výnimkou.

Článok 20

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri zaradovaní televíznej reklamy alebo telenákupu do programov nebola pri zohľadnení prirodzených prestávok, dĺžky a povahy daného programu narušená integrita programov a neboli dotknuté práva držiteľov práv.
2. Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút. Vysielanie detských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút v prípade, že plánovaná dĺžka trvania tohto programu je viac ako 30 minút. Počas bohoslužieb nie je možné zaradovať do vysielania televíznu reklamu ani telenákup.

Článok 21

Televízna ponuka liekov, ktoré podliehajú marketingovému oprávneniu v zmysle smernice 2001/83/ES, ako aj televízna ponuka lekárskeho ošetrovania sú zakázané.

Článok 22

Televízna reklama a televízna ponuka alkoholických nápojov musí spĺňať tieto podmienky:

- a) nesmie byť adresovaná osobitne na maloleté osoby alebo najmä nesmie zobrazovať maloleté osoby konzumujúce takéto nápoje;
- b) nesmie dávať do súvislosti konzumovanie alkoholických nápojov so zvýšeným fyzickým výkonom alebo riadením vozidla;
- c) nesmie vytvárať dojem, že konzumovanie alkoholu prispieva k sociálnemu alebo sexuálnemu úspechu;

- d) nesmie tvrdiť, že alkohol má liečebné vlastnosti, alebo že je povzbudzujúcim prostriedkom, utišujúcim prostriedkom alebo prostriedkom na riešenie osobných konfliktov;
- e) nesmie podporovať nestriedmu konzumáciu alkoholu, alebo nesmie zobrazovať abstinenciu alebo striedmosť ako nedostatok;
- f) nesmie klásť dôraz na vysoký obsah alkoholu ako kladnú vlastnosť nápojov.

Článok 23

1. Podiel televíznych reklamných spotov a telenákových spotov v rámci príslušnej hodiny neprekročí 20 %.
2. Odsek 1 sa nevzťahuje na oznamy, ktoré vysielateľ vysiela v súvislosti so svojimi vlastnými programami, na doplnkové produkty, ktoré sa od nich priamo odvodzujú, na sponzorské odkazy ani na umiestňovanie produktov.

Článok 24

Telenákupné spoty sa jasne označujú vizuálnymi a akustickými prostriedkami a majú neprerušenu minimálnu dĺžku 15 minút.

Článok 25

Táto smernica sa uplatňuje *mutatis mutandis* na televízne kanály venované výlučne reklame a telenákupu, ako aj na televízne kanály venované výlučne vlastnej propagácii.

Kapitola VI, ako aj články 20 a 23 sa však na tieto televízne kanály nevzťahujú.

Článok 26

Bez toho, aby bol dotknutý článok 4, môžu členské štáty s náležitým ohľadom na právo Únie ustanoviť iné podmienky, ako sú podmienky ustanovené v článku 20 ods. 2 a v článku 23, pokiaľ ide o televízne vysielanie určené výlučne pre vnútroštátne územie, ktoré verejnosť v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch nemôže priamo alebo nepriamo prijímať.

KAPITOLA VIII

Ochrana maloletých v televíznom vysielaní

Článok 27

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že televízne vysielanie spadajúce pod ich právomoc nezahŕňa žiadne programy, ktoré by mohli vážne poškodiť telesný, duševný alebo mravný vývoj maloletých osôb, a to najmä programy, ktoré obsahujú pornografiu alebo svojvoľné násilie.
2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 sa rozširujú na iné programy, ktoré sú spôsobilé poškodiť telesný, duševný alebo mravný vývoj neplnoletých osôb okrem prípadov, ak je zabezpečené prostredníctvom výberu času vysielania alebo akýmkoľvek technickým opatrením, že neplnoleté osoby v oblasti prenosu za bežných okolností nebudú takéto vysielania sledovať.
3. Okrem toho, ak sú takéto programy vysielané v nezakódovanej forme, členské štáty zabezpečia, že im bude predchádzať zvukové varovanie, alebo že budú označené vizuálnym symbolom prítomným počas ich celého trvania.

KAPITOLA IX

Právo na odpoveď v televíznom vysielaní

Článok 28

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia, ktoré členské štáty prijali v rámci občianskeho, správneho alebo trestného práva, musí mať každá fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na národnosť, ktorej oprávnené záujmy najmä česť a dobré meno boli poškodené výrokmi o nesprávnych skutočnostiach v televíznom programe, mať právo na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu. Členské štáty zabezpečia, aby sa nebránilo skutočnému výkonu práva na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu ukladaním neprimeraných lehôt alebo podmienok. Vyjadrenie sa odvysiela v rámci rozumnej lehoty po doručení odôvodnenej žiadosti a v čase a spôsobom, ktoré sú primerané pre vysielanie, ktorého sa žiadosť týka.

2. Právo na odpoveď alebo na rovnocennú nápravu bude existovať vo vzťahu ku všetkým prevádzkovateľom vysielania v rámci právomoci členského štátu.
3. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zavedenie práva na vyjadrenie alebo rovnocennú nápravu a určia postup na ich uplatnenie. Zabezpečia najmä, aby na ich uplatnenie bola stanovená dostatočná lehota a taký postup, aby právo na vyjadrenie alebo rovnocennú nápravu mohli primerane uplatniť aj fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v iných členských štátoch.

4. Žiadosť na vykonanie práva na odpoveď alebo na rovnocennú nápravu sa môže zamietnuť, ak by takáto odpoveď nebola oprávnená podľa podmienok ustanovených v odseku 1, ak by obsahovala trestný čin, ak by prevádzkovateľ a vysielania vystavila možnosti občianskeho súdneho konania alebo ak by prekračovala pravidlá verejnej slušnosti.
5. Stanoví sa možno súdneho preskúmania sporov týkajúcich sa uplatnenia práva na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu.

KAPITOLA X

Kontaktný výbor

Článok 29

1. Pri Komisii sa zriaďuje Kontaktný výbor. Skladá sa zo zástupcov príslušných orgánov členských štátov. Predsedá mu zástupca Komisie a schádza sa buď na jeho podnet, alebo na základe žiadosti delegácie členského štátu.
2. Kontaktný výbor má tieto úlohy:
 - a) uľahčiť účinné vykonávanie tejto smernice formou pravidelných porád o akýchkoľvek praktických problémoch vyplývajúcich z jej uplatňovania a najmä z uplatňovania článku 2, ako aj porád o akýchkoľvek záležitostiach, o ktorých sa výmena názorov pokladá za užitočnú;
 - b) oznamovať z vlastného podnetu a na žiadosť Komisie stanoviská k uplatňovaniu tejto smernice členskými štátmi;

- c) pôsobiť ako fórum pre výmenu názorov o tom, ktoré otázky sa majú riešiť v správach, ktoré musia členské štáty predkladať v súlade s článkom 16 ods. 3 a o ich metodike;
- d) prediskutovanie výsledkov pravidelných porád, ktoré Komisia vedie so zástupcami televíznych organizácií, producentov, spotrebiteľov, výrobcov, poskytovateľov služieb a odborov a tvorivej obce;
- e) uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Komisiou o situácii a vývoji regulačných činností, ktoré sa týkajú audiovizuálnych mediálnych služieb, pri zohľadnení audiovizuálnej politiky Únie, ako aj príslušného vývoja v technickej oblasti;
- f) preverenie akéhokoľvek vývoja, ktorý sa v tejto oblasti vyskytne, o ktorom sa akákoľvek výmena názorov javí byť užitočnou.

KAPITOLA XI

Spolupráca medzi regulačnými orgánmi členských štátov

Článok 30

Členské štáty prijímú primerané opatrenia, aby si navzájom a Komisii poskytli informácie potrebné na uplatňovanie tejto smernice, najmä jej článkov 2, 3 a 4, najmä prostredníctvom svojich príslušných nezávislých regulačných orgánov.

KAPITOLA XII

Závěrečné ustanovenia

Článek 31

V oblastiach, ktoré táto smernica nekoordinuje, ňou nie sú dotknuté práva a povinnosti členských štátov vyplývajúce z existujúcich dohovorov o telekomunikáciách alebo vysielaní.

Článek 32

Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 33

Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr do 19. decembra 2011 a potom každé tri roky správu o uplatňovaní tejto smernice v znení zmien a doplnení a v prípade potreby podá ďalšie návrhy na jej prispôsobenie vývoju v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä vzhľadom na najnovší technický rozvoj, konkurencieschopnosť sektora a úroveň mediálnej gramotnosti vo všetkých členských štátoch.

Uvedená správa tiež hodnotí otázku televíznej reklamy, ktorá sprevádza detské programy alebo je do nich včlenená, a najmä to, či množstvové a kvalitatívne pravidlá zahrnuté v tejto smernici poskytujú požadovanú úroveň ochrany.

Článok 34

Smernica 89/552/EHS, zmenená a doplnená smernicami uvedenými v prílohe I časti A, sa ruší bez vplyvu na povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu tých smerníc do vnútroštátneho práva, ktoré sú uvedené v prílohe I časť B.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 35

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 36

Táto smernica je určená členským štátom.

V

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*

PRÍLOHA I

Časť A

Zrušená smernica so zoznamom neskorších zmien a doplnení

(v zmysle článku 34)

Smernica Rady 89/552/EHS

(Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES

(Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES

Iba článok 1

(Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 27)

Časť B

Zoznam lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva

(v zmysle článku 34)

Smernica	Lehota na transpozíciu
89/552/EHS	3. október 1991
97/36/ES	31. december 1998
2007/65/ES	19. december 2009

PRÍLOHA II

TABUĽKA ZHODY

Smernica 89/552/EHS	Táto smernica
článok 1 úvodné slová	článok 1 odsek 1 úvodné slová
článok 1 písmeno a) úvodné slová	článok 1 odsek 1 písmeno a) úvodné slová
článok 1 písmeno a) prvá zarážka	článok 1 odsek 1 písmeno a) bod (i)
článok 1 písmeno a) druhá zarážka	článok 1 odsek 1 písmeno a) bod (ii)
článok 1 písmená b) až m)	článok 1 odsek 1 písmená b) až m)
článok 1 písmeno n) bod (i) úvodné slová	článok 1 odsek 1 písmeno n) úvodné slová
článok 1 písmeno n) bod (i) prvá zarážka	článok 1 odsek 1 písmeno n) bod (i)
článok 1 písmeno n) bod (i) druhá zarážka	článok 1 odsek 1 písmeno n) bod (ii)
článok 1 písmeno n) bod (i) tretia zarážka	článok 1 odsek 1 písmeno n) bod (iii)
článok 1 písmeno n) bod (i) štvrtá zarážka	článok 1 odsek 2
článok 1 písmeno n) bod (ii) úvodné slová	článok 1 odsek 3 úvodné slová
článok 1 písmeno n) bod (ii) prvá zarážka	článok 1 odsek 3 bod (i)
článok 1 písmeno n) bod (ii) druhá zarážka	článok 1 odsek 3 bod (ii)

Smernica 89/552/EHS	Táto smernica
článok 1 písmeno n) bod (ii) tretia zarážka	článok 1 odsek 3 bod (iii)
článok 1 písmeno n) bod (iii)	článok 1 odsek 4
článok 2	článok 2
článok 2a odseky 1, 2 a 3	článok 3 odseky 1, 2 a 3
článok 2a odsek 4 úvodné slová	článok 3 odsek 4 úvodné slová
článok 2a odsek 4 písmeno a)	článok 3 odsek 4 písmeno a)
článok 2a odsek 4 písmeno b) úvodné slová	článok 3 odsek 4 písmeno b) úvodné slová
článok 2a odsek 4 písmeno b) prvá zarážka	článok 3 odsek 4 písmeno b) bod (i)
článok 2a odsek 4 písmeno b) druhá zarážka	článok 3 odsek 4 písmeno b) bod (ii)
článok 2a odseky 5 a 6	článok 3 odseky 5 a 6
článok 3	článok 4
článok 3a	článok 5
článok 3b	článok 6
článok 3c	článok 7
článok 3d	článok 8
článok 3e	článok 9

Smernica 89/552/EHS	Táto smernica
článok 3f	článok 10
článok 3g odsek 1	článok 11 odsek 2
článok 3g odsek 2 prvý pododsek úvodné slová	článok 11 odsek 3 prvý pododsek úvodné slová
článok 3g odsek 2 prvý pododsek prvá zarážka	článok 11 odsek 3 prvý pododsek písmeno a)
článok 3g odsek 2 prvý pododsek druhá zarážka	článok 11 odsek 3 prvý pododsek písmeno b)
článok 3g odsek 2 druhý, tretí a štvrtý pododsek	článok 11 odsek 3 druhý, tretí a štvrtý pododsek
článok 3g odsek 3	článok 11 odsek 4
článok 3g odsek 4	článok 11 odsek 1
článok 3h	článok 12
článok 3i	článok 13
článok 3j	článok 14
článok 3k	článok 15
článok 4 odseky 1, 2 a 3	článok 16 odseky 1, 2 a 3
článok 4 odsek 4	-

Smernica 89/552/EHS	Táto smernica
článok 5	článok 17
článok 9	článok 18
článok 10	článok 19
článok 11	článok 20
článok 14	článok 21
článok 15	článok 22
článok 18	článok 23
článok 18a	článok 24
článok 19	článok 25
článok 20	článok 26
článok 22	článok 27
článok 23	článok 28
článok 23a	článok 29

Smernica 89/552/EHS	Táto smernica
článok 23b	článok 30
článok 24	článok 31
-	článok 32
článok 26	článok 33
-	článok 34
-	článok 35
článok 27	článok 36
-	príloha I
-	príloha II